

РЕШЕНИЕ

№ 2268

гр. София, 26.04.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 31 състав, в
публично заседание на 26.03.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Мария Попова

при участието на секретаря Паола Георгиева, като разгледа дело номер **1627** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) вр. с чл.38, ал.1 от Закона за защита на личните данни(ЗЗЛД).

Образувано е по жалба, подадена от Специализирана болница за активно лечение [фирма], ЕИК[ЕИК], [населено място], район"Л.", представлявано от управителя Т. Л. Д.- Н. чрез адв.Н. от САК против решение N 7454/ 2010г. от 20.01.2012г. на Комисията за защита на личните данни (КЗЛД).

В жалбата са изложени доводи за незаконосъобразност на оспореното решение, като постановено при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, нарушение на материалния закон и несъответствие с целта на закона. Иска се отмяна на решението.

В с.з., жалбоподателят се представлява от адв.Н., която поддържа жалбата по изложените в нея съображения. Представя писмени бележки и претендира разноси.

Ответната страна- КЗЛД чрез процесуалния си представител оспорва жалбата като неоснователна. Излагат се подробни съображения в подкрепа на становището за

неоснователност на жалбата, включително и в представените писмени бележки. Претендира се юрисконсултско възнаграждение.

Съдът като прецени доказателствата по делото, обсъди доводите на страните и извърши проверка по реда на чл.168, ал.1 вр. с чл.146 от АПК, приема за установено следното:

Жалбата е подадена в срок и е процесуално допустима.

Разгледана по същество е неоснователна.

С обжалваното решение КЗЛД, в съответствие с указанията на ВАС, дадени в решение №9400 27.06.201 Ог. на ВАС V отделение, потвърдено с решение N 14672/11.11.2011г.- петчленен състав, е приела за основателна жалба с рег.М¹7454Л4.05.2010г.. подадена от Т. Ф. лично за себе си и като законен представител на И. Ор и Л. Ор в качеството му на законен представител на И. Ор срещу [фирма] за основателна и е приела за установено, че за периода 31.03.2009 - 08.09.20Юг. е бил налице отказ на администратор на лични данни да осигури. съобразно изискването на чл.26 и чл.28 от ЗЗЛД достъп до лични данни.

Административното производство е образувано по реда на чл.38 от ЗЗЛД. Жалбата на Т. Ф. и Л. Ор е насочена срещу отказ на жалбоподателя да предостави достъп до лични данни- медицинска документация, отнасяща се до Т. Ф. и Й. Ор.

Т. Ф. е постъпила в СБАЛ” С. Л.” на 11.03.2009г. в напреднала бременност. След раждането, на 16.03.2009г. е изписана, а детето е останало в болницата до 14.04.2009г.

Впоследствие Ф. е потърсила медицинска консултация в И., във връзка с която и упражнявайки правата си по чл.26 от ЗЗЛД е подала заявление до администратора на лични данни- СБАЛ” Св.Л.” за предоставяне на копия от медицинските досиета-нейното и на детето.

С писмо, изпратено по електронната поща на 02.04.2009г. от болницата, Ф. е уведомена, че няма да й бъдат предоставени изисканите медицински досиета и единствено ще й бъде предоставена епикриза. Във връзка с направения отказ за достъп, пълномощникът на Т. Ф., действаща лично за себе си и като законен представител на И. Ор и Л. Ор, също в качеството му на законен представител на И. Ор е отправил искане до Министерството на здравеопазването, с което е изискал издаване на разпореждане от министерството до болничното заведение, за предоставяне на

медицинските досиета. Отговорено е с писмо с изх. N 94-Л-32/09/08.01.2010г. на зам.министър, посочващо правата на пациентите по чл.28б от Закона за здравето.

В отправеното повторно искане до болницата за предоставяне достъп до досиетата, към което е приложен и отговора от МЗ е посочен 10-дневен срок за изпълнение на задължението за достъп по чл.26 от ЗЗЛД. Поради липса на произнасяне в указания срок от страна на медицинското заведение, е сезирана Комисията за защита на личните данни.'

КЗЛД е постановила Решение №7454/07.07.2010г.. с което е оставила без уважение жалбата. Решението е оспорено от жалбоподателите пред Върховен административен съд.

В решение №9400 27.06.201 Ог. на ВАС V отделение е възприето, че искането за достъп до личните им данни е удовлетворено на 08.09.2010 г.. докато първото искане за достъп е постъпило в болницата на 31.03.2009 г. по електронната поща. За периода 31.03.2009 - 08.09.2010 г. искането за предоставяне на копие от медицинската документация не е било удовлетворено, което обуславя и правния интерес на жалбоподателите от обжалване на решението на КЗЛД. Освен това, хипотетично е възможно Ор и Ф. лично и малолетното им дете И. да са претърпели някакви вреди през този период за които, при уважаване на жалбата им те да могат да търсят обезщетение. Върховният административен съд е приел за безспорно по делото, че болницата е "администратор на лични данни" по смисъла на чл. 3 от ЗЗЛД. От факта, че на първото писмо-искане от 31.03.2009 г. на жалбоподателите. адресирано до болницата, е отговорено от д-р В. Н. следва, че последният е действал като "обработващ данните" по смисъла на чл. 3. ал. 3 от ЗЗЛД.

Специализирана болница за активно лечение [фирма] като администратор на лични данни има задължение да осигури реализирането на правата по чл. 26 от ЗЗЛД на физическите лица, чиито лични данни обработва. Това задължение е възникнало с влизането в сила на ЗЗЛД на 01.01.2002 г. и не зависи от влизането в сила на чл. 28б от ЗЗ на 02.06.2009 г.

След като към 02.04.2009 г. (изпращането по е-поща на отговора, подписан от д-р В. Н.) и към 06.11.2009 г. (изготвянето на писмения отказ на медицинския управител), болницата не се е позовала на нередовност на отправените към нея искания за

предоставяне на копия от медицинските документи, а директно е отказала удовлетворяването им, на практика тя е извършила нарушение на задълженията си да обработва личните данни на жалбоподателката Ф. и малолетното дете И.. по начина.

Фактът, че на искането е отказано на два пъти сочи, че администраторът го е приел като редовно и валидно, но неоснователно. В случай, че искането е прието за нередовно, то е следвало да се поиска отстраняването на констатираната нередовност. Липсата на указания в тази насока и отказът да се удовлетвори съставлява нарушение на правата на лицата, поискали достъп по смисъла на чл. 26 и сл. от ЗЗЛД.

Приемайки изложеното по-горе и в пълно съответствие със задължителните указания на ВАС по тълкуване и прилагане на закона, КЗЛД е постановила материално законосъобразен административен акт.

Правилно, КЗЛД е приела за основателна жалбата, подадена от Т. Ф. - лично за себе си и като законен представител на Й. Ор и Л. Ор в качеството му на законен представител на Й. Ор срещу [фирма], както и е приела, че за периода 31.03.2009 - 08.09.2010г. е бил налице отказ от достъп до лични данни на Т. Ф. и Й. Ор.

С оглед последващото предоставяне на достъп до личните данни на същите лица, направено на 08.09.2010 г., КЗЛД е приела, че не следва да се издава задължително предписание за предоставянето на достъп до личните им данни.

Следва да се отбележи, че доводите на жалбоподателя за възможността Т. Ф. и Л. Ор да претендират обезщетение за претърпени неимуществени вреди за процесния период са неотносими към предмета на спора, тъй като упражняването на това право е поставено в зависимост единствено от волята на лицето и по никакъв начин не влияе върху законосъобразността на оспорения акт.

Що се отнася до останалите оплаквания в жалбата, настоящият състав намира, че същите вече са подробно обсъдени в мотивите на цитираните по-горе решения на ВАС, поради което не следва да се обсъждат повторно, а и е недопустимо по реда на оспорване на административен акт да се ревизират приети за установени факти и констатации, въз основа на които са изведени правните изводи във влязъл в сила съдебен акт.

Основателно е възражението на ответника, че петитума на жалбата е непрецизно формулиран и следва да се обърне внимание, че дори и при основателна жалба, съдът

не разполага с правомощието да се произнесе по съществото на спора, което е единствено в правомощията на КЗЛД. Упражнявайки контрол за законосъобразност върху оспорения акт, на осн. чл.173, ал.2 от АПК вр. с чл.38, ал.2 от ЗЗЛД, съдът може да го отмени и да върне преписката със задължителни указания за произнасяне, но не и да се произнесе по същество.

При този изход на спора и на основание чл.78, ал.8 от ГПК, вр.чл.144 от АПК, вр.чл.8 и чл.7, ал.1, т.4 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, искането на ответника за присъждане на разноски следва да бъде уважено за сумата в размер на 150 лева, представляваща адвокатско възнаграждение за защита, осъществена от юрисконсулт.

Водим от горното и на осн.чл.172, ал.2 от АПК , Административен съд- София град, 31-ви състав

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ като неоснователна жалбата на Специализирана болница за активно лечение [фирма], ЕИК[ЕИК], [населено място], район"Л.", представлявано от управителя Т. Л. Д.- Н. против решение N 7454/ 2010г. от 20.01.2012г. на Комисията за защита на личните данни .

ОСЪЖДА Специализирана болница за активно лечение [фирма], ЕИК[ЕИК] да заплати на Комисията за защита на личните данни сумата в размер 150 /сто и петдесет/ лева, представляваща адвокатско възнаграждение за защита на ответника, осъществена от юрисконсулт.

Решението може да бъде обжалвано пред Върховния административен съд на РБ в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл.137 от АПК.

СЪДИЯ: